

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 320
din 03.06.2009**

Dosar nr.: 55/2009

Petiția nr.: 1381/04.02.2009

Petent: H D I

Reclamat: Consiliul Local și Primăria Orașului Cugir

Obiect: discriminare privind respingerea dosarului în vederea accesului la o locuință ANL

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petententului

I.1.1. H D I , cu domiciliul

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

I.2.1. Primăria Cugir, cu sediul în Cugir, str. I.L.Caragiale, nr.1, jud. Alba, prin reprezentant legal.

I.2.2. Consiliul Local Cugir, cu sediul în Cugir, str. I.L.Caragiale, nr.1, jud. Alba, prin reprezentant legal.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului vizează respingerea dosarului în vederea accesului la o locuință ANL

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că la data de 24.01.2008, a depus la Primăria Cugir, o cerere de acordare a unei locuințe ANL. În data de 28.10.2008 a primit răspuns prin care a fost anunțat că, în urma întrunirii comisiei sociale pentru analiza cererii a fost respins dosarul, deoarece nu îndeplinește "condiția restrictivă"

prevăzută la art.1 lit. A, pct. 3 din Hotărârea Consiliului Local, privitoare la criteriile de acces la o astfel de locuință și anume "titularul cererii de locuință să își desfășoare activitatea pe raza administrativă teritorială a orașului Cugir". In același sens, petentul arată ca alți persoane care nu au locul de muncă în Cugir, dar care probabil figurează în acte cu domiciliul în Cugir le-au fost admise dosarele.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare sesizării înregistrate sub nr. 1381 din 04.02.2009, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul plângerii Primăriei Cugir, Consiliului Local Cugir precum și Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței. Prin adresa cu nr. 1776 din 12.02.2009 a fost solicitat punctul de vedere al Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței, fără a avea calitatea de parte în speta. Prin adresa cu nr. 1789 din 12.02.2009 a fost solicitat punctul de vedere al Primăriei Cugir. Prin adresa cu nr. 1790 din 12.02.2009 a fost solicitat punctul de vedere al Consiliului Local Cugir.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa nr. 3061 din 16.03.2009 a fost citat petentul. Odată cu citația a fost comunicat petentului punctul de vedere formulat de Primăria și Consiliul Local Cugir. Prin adresa nr. 3062 din 16.03.2009 a fost citată Primăria Cugir, prin reprezentant. Prin adresa nr. 3063 din 16.03.2009 a fost citat Consiliul Local Cugir, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 07.04.2009. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.4. Prin adresa nr. 2964 din 12.03.2009, Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței a comunicat punctul său de vedere, iar prin adresa nr. 3776/03.04.2009, Primăria și Consiliul Local Cugir au comunicat punctul de vedere cu privire la obiectul plângerii.

4.5. Consiliul a acordat părților termen pentru concluzii scrise la data de 24.04.2009. Petentul a transmis concluzii scrise prin adresa nr. 4337 din 23.04.2009.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Pe fond, petentul arată că este angajat al societății Metro Cash&Carry România S.R.L., iar la data de 24.01.2008, a depus la Primăria Cugir, o cerere de acordare a unei locuințe ANL.

5.1.2. Petentul susține că a primit o adresă de la primărie, prin care a fost anunțat că, în urma întrunirii comisiei sociale pentru analiza cererii sale i-a fost

respins dosarul, deoarece nu îndeplinește „condiția restrictivă” prevăzută la art.1 lit.A pct.3 din hotărârea Consiliului Local, privitoare la criteriile de acces la o astfel de locuință și anume “titularul cererii de locuință trebuie să își desfășoare activitatea pe raza administrative teritorială a orașului Cugir”.

5.1.3. Petentul precizează că în data de 26.11.2008 a făcut contestație la hotărârea Consiliului Local nr. 146/2008, prin care a solicitat revizuirea hotărârii susmenționate și a dosarului său. La această contestație a primit o înștiințare de la Primăria Cugir, prin care i se comunica că, ordinea de prioritați privind acordarea unei locuințe ANL s-a făcut în urma analizării dosarelor care îndeplineau criteriile stabilite prin H.CL nr. 215/2008, iar proiectul de hotărâre a fost avizat favorabil de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Teritoriului, iar nota de la punctul 6 al hotărârii prevede că: “Criteriile de ierarhizare stabilite prin punctaj se aplică numai solicitanților care au îndeplinit în totalitate criteriile specifice”.

5.1.4. Petentul consideră că este evidentă discriminarea ce s-a săvârșit, cu atât mai mult cu cât Consiliul local Cugir, cunoaște extrem de bine situația cu care se confruntă locuitorii orașului, dat fiind faptul că în momentul de față rata șomajului a depășit procentul de 55%. Mai mult, prin hotărârea dată se încalcă în mod flagrant drepturile omului și însăși Constituția României.

5.1.5. În același sens, se arată că spre deosebire de petent, în situația unor persoane care nu au locul de muncă în Cugir deși probabil figurează cu domiciliul în Cugir s-au admis dosare. Astfel, reședința numitei C C nu mai este valabilă iar în ceea ce privește locul de muncă, aceasta la momentul la care a primit locuință nu lucra, fiind în concediu de maternitate.

5.1.6. Deasemenea, petentul arată că a solicitat instanței de judecată anularea hotărârii Consiliului local, și a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 indice 2 al.3 din Legea nr. 152/1998 și art. 14 alin. 7 din H.G. nr. 962/2001, apreciind că articolele respective încalcă în mod flagrant principiul egalității în drepturi în măsura în care se face distincție între persoane care își desfășoară activitatea în localitatea în care sunt amplasate locuințele și cele care nu îndeplinesc această condiție.

Sușinerile Primăriei și Consiliului Local Cugir

5.2.1. Părțile reclamate arată că, potrivit Legii nr. 152/1998 privind înființarea A.N.L., la art.6^{^2} alin.3 se prevede că: “repartizarea locuințelor pentru tineri destinate închirierii, construite și date în exploatare prin programele derulate de ANL conform prevederilor art. 6^{^1} alin. 4 se face după criterii stabilite și adoptate de autoritățile administrației publice locale și/sau centrale care preiau în administrare aceste locuințe, cu avizul MDLPL, pe baza unor criterii cadru de acces la locuințe și, respectiv, de prioritate în repartizarea locuințelor, aprobate prin hotărâre a Guvernului”.

5.2.2. În anexa nr. 11 a HG nr. 962/2001, se stabilesc criteriile cadru pentru stabilirea ordinii de prioritate în soluționarea cererilor și repartizarea locuințelor pentru tineri și se prevede în mod expres, la pct. A – criteria de acces la locuință, alin. 3 că: “titularul cererii de locuință trebuie să își desfășoare activitatea în

localitatea în care sunt amplasate locuințele”. Cuprinderea teritorială la care se referă această cerință se va stabili de consiliile locale, cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor. Se va avea în vedere posibilitatea extinderii acestei cuprinderi teritoriale și în afara localității în care s-a solicitat locuința, în cazuri motivate de existența unor platforme industriale, puncte de lucru ale unor unități economice din localitate, așezăminte de ocrotire social, aeroporturi, nave maritimesau fluvial, unități turistice sau alte asemenea cazuri, în care își desfășoară activitatea solicitanții de locuințe.

5.2.3. Luând în considerare toate aceste prevederi legale, Consiliul Local al orașului Cugir, prin Hotărârea nr. 146 din 24.07.2008 a aprobat propunerile privind criteriile de repartizare a locuințelor ANL, cu respectarea anexei nr. 11 a HG nr. 962/2001. Această hotărâre a CL a fost trimisă spre avizare la MDLPL și avizată favorabil.

5.2.4. Reclamatele arată că justificarea limitării accesului la o locuință doar pentru persoanele care își desfășoară activitatea în orașul Cugir, are la bază motivația că solicitanții de locuințe trebuie să participe la activitatea economică din oraș și să fie integrați în viața socială a orașului, precum și pentru a permite realizarea unei departajări a solicitanților, care sunt în număr mult mai mare comparativ cu numărul locuințelor destinate închirierii.

5.2.5. Având în vedere cele precizate mai sus, Primăria și Consiliul Local Cugir considera că procedura de evaluare a cererilor și stabilire a ordinii de prioritate pentru repartizarea locuințelor ANL la Primăria Cugir, s-a desfășurat în strictă concordanță cu prevederile legale, și nu s-a făcut nicio discriminare față de niciun solicitant de locuință ANL și nu a fost favorizat niciun petent. În ceea ce privește pe numita C C. C careia i s-a admis dosarul, aceasta are locul de muncă în Cugir așa cum rezultă din adeverința depusă la dosar și anexată.

5.2.6. În drept, reclamatele invocă prevederile art. 6² alin.3 din legea nr.152/1998, art. 14 alin.7 din HG nr. 962/2001, anexa nr.11 a HG nr. 962/2001, HCL nr. 146/2008 și HCL nr.215/2008.

Punctul de vedere al Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței

5.3.1. Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței arată că programul de construcții de locuințe pentru tineri, destinate închirierii este un Program Guvernamental adresat tinerilor, prin care se rezolvă situația lor locativă, contribuind la integrarea acestora în viața socială din care își desfășoară activitatea profesională. Acest program a fost promovat în ideea evitării migrării și emigrării unor specialiști aflați în formare, în contextul regimului special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor tinerilor, prevăzute de Constituția României.

5.3.2. Se arată că modul de soluționare a cererilor de locuințe și de repartizare a acestora este exclusiv de competența autorităților administrației publice locale, respectiv a Consiliului Local al orașului Cugir, pe baza unor criterii pe care le adoptă, cu respectarea unor criterii-cadru aprobate prin H.G. nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare. Ministerul Dezvoltării

Regionale și Locuinței nu poate impune autorităților administrației publice locale extinderea teritorială de aplicare a criteriilor de acces la locuințe, context în care nu are posibilitatea de a abroga criteriile adoptate de CL Cugir și nu poate soluționa favorabil petiția în cauză.

5.3.3. Mai mult, în conformitate cu art. 5 alin. 1 din H.G. nr. 962/2001, analizarea și stabilirea listei de priorități în soluționarea acestora se fac anual, până la sfârșitul lunii februarie a anului respective, luându-se în considerare cererile depuse până la sfârșitul anului precedent, iar petentul așa cum reiese din memoriu a depus cerere de repartizare a unei locuințe în data de 24.01.2008, context în care acesta nu putea fi inclus pe lista de priorități de către comisia socială.

5.3.4. Referitor la aspectele privind nelegalitatea unor repartiții de locuințe, MDRL susține că Instituția prefectului face această verificare cu ocazia avizării, din punct de vedere al legalității, a hotărârilor consiliilor locale de aprobare a listelor de repartizare a locuințelor. Depistarea acestor cazuri și sesizarea instanțelor judecătorești pentru constatarea nulității și restabilirea situației anterioare se fac prin grija prefectilor.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3. De asemenea, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să**

stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite. (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.4. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.5. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.6. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.7. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director ia act de faptul că în opinia petentei fapta de discriminare este circumstanțiată prin respingerea dosarului privind obținerea unei locuințe ANL pe considerentul neîndeplinirii condiției desfășurării activității pe raza administrativ teritorială a orașului Cugir, subsecvent admiterii dosarului numitei C C C , care nu are locul de muncă în Cugir deși probabil figurează în acte cu domiciliul în localitate.

6.8. Raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, Colegiul Director ia act că potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit materializat prin deosebire, restricție, excludere sau preferință trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu.

6.11. Analizând susținerile și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul observă că potrivit legii nr. 152 din 15 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare, Art. 2 alin.1, lit. c, Agenția Națională pentru Locuințe are ca obiective, între altele, *promovarea și dezvoltarea la nivel sectorial și național a unor programe privind construcția de locuințe pentru tineri, destinate închirierii*, construcția de locuințe sociale și de necesitate, construcția și/sau reabilitarea locuințelor distruse ori grav avariate, situate în zonele afectate de calamități naturale, construcția altor locuințe proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, precum și intervenții la construcții existente, în aplicarea măsurilor stabilite prin programe guvernamentale. Programele guvernamentale și sursele de finanțare ale acestora se aprobă de Guvern, la propunerea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor.

Potrivit art. 6 indice 1 alin.4 din legea nr. 152/1998 Agenția Națională pentru Locuințe va stabili anual programe de investiții publice în construcția de locuințe pentru tineri, destinate închirierii, construcția de locuințe sociale și de necesitate, construcția și/sau reabilitarea locuințelor distruse ori grav avariate, situate în zonele afectate de calamități naturale, construcția altor locuințe proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, precum și intervenții la construcții existente, pe baza proiectelor de investiții aprobate în bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în colaborare cu organele administrației publice locale și centrale interesate, pe terenurile destinate amplasării acestor locuințe potrivit legii.

În conformitate cu Art. 6 indice 2 alin.2 din legea nr. 152/1998 „Locuințele pentru tineri destinate închirierii, realizate în condițiile prezentei legi, fac obiectul proprietății private a statului și sunt administrate, în conformitate cu prevederile legale în materie aflate în vigoare, de autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale în care acestea sunt amplasate. Pentru celelalte locuințe care se realizează prin programele de investiții prevăzute la art. 6¹ alin. (4) regimul juridic și modul de repartizare sunt prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

De asemenea, potrivit art. 6 indice 2 alin. 3 “Repartizarea locuințelor pentru tineri destinate închirierii, construite și date în exploatare prin programele derulate de Agenția Națională pentru Locuințe conform prevederilor art. 6¹ alin. (4), se face după criterii stabilite și adoptate de autoritățile administrației publice locale și/sau centrale care preiau în administrare aceste locuințe, cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, pe baza unor criterii-

cadru de acces la locuințe și, respectiv, de prioritate în repartizarea locuințelor, aprobate prin hotărâre a Guvernului. În baza unor propuneri temeinic justificate pot fi adaptate la situații concrete existente pe plan local numai criteriile-cadru de acces la locuințe și numai din punctul de vedere al cuprinderii teritoriale”.

6.12. Colegiul ia act că prin Hotărârea de Guvern nr. 962 din 27 septembrie 2001 s-au aprobat Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe. Potrivit H.G. nr. 962/2001 cu modificările și completările ulterioare, în speță Normelor Metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor legii nr. 152/1998, Art. 14 alin.1 “Consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București ori, după caz, autoritățile administrației publice centrale din domeniul învățământului sau din domeniul sănătății ori serviciile deconcentrate în teritoriu ale acestora vor stabili măsurile necesare pentru luarea în evidență și analiza solicitărilor de locuințe pentru tineri destinate închirierii. În acest scop, vor stabili și vor da publicității locul de primire a solicitărilor și actele justificative necesare”.

În conformitate cu art. 14 alin.7 “Stabilirea solicitanților care au acces la locuințe și a ordinii de prioritate în soluționarea cererilor înregistrate în condițiile alin. (1) și (2), precum și repartizarea locuințelor pentru tineri, destinate închirierii, se realizează în mod obligatoriu după criterii care vor respecta criteriile-cadru cuprinse în anexa nr. 11 și care se adoptă, cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, de autoritățile administrației publice locale și/sau centrale care preiau în administrare aceste locuințe”.

6.13. Anexa nr. 11 la Metodologie vizează Criteriile-cadru pentru stabilirea ordinii de prioritate în soluționarea cererilor de locuințe și în repartizarea locuințelor pentru tineri, destinate închirierii. Astfel, la lit. Adin Anexa se prevăd criteriile de acces la locuință:

1. Titularul cererii de repartizare a unei locuințe pentru tineri, destinată închirierii, trebuie să fie major, în vârstă de până la 35 de ani la data depunerii cererii, și să poată primi repartiție pentru locuință în cel mult 12 luni de la împlinirea acestei vârste. Cererea de locuință se efectuează numai individual și în nume propriu.
2. Titularul cererii de locuință și ceilalți membri ai familiei acestuia - soț/soție, copii și/sau alte persoane aflate în întreținerea acestuia - trebuie să nu dețină și să nu fi deținut o altă locuință în proprietate și/sau să nu fie beneficiarul unei alte locuințe cu chirie, proprietate de stat, proprietate a unității administrativ-teritoriale sau a unității în care își desfășoară activitatea, în localitatea în care a solicitat locuință. Pentru sectoarele municipiului București această restricție se referă la locuințe care au fost sau sunt deținute în municipiu, indiferent în care sector al acestuia. Cuprinderea teritorială la care se referă această cerință se va stabili de către consiliile locale, cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, în sensul și în corelare cu cele precizate la criteriul de acces de la pct. 3.
3. Titularul cererii de locuință trebuie să își desfășoare activitatea în localitatea în care sunt amplasate locuințele. Cuprinderea teritorială la care se referă această cerință se va stabili de consiliile locale, cu avizul Ministerului Dezvoltării.

Lucrărilor Publice și Locuințelor. Se va avea în vedere posibilitatea extinderii acestei cuprinderi teritoriale și în afara localității în care s-a solicitat locuința, în cazuri motivate de existența unor platforme industriale, puncte de lucru ale unor unități economice din localitate, așezăminte de ocrotire socială, aeroporturi, nave maritime sau fluviale, unități turistice, cultural-sportive și de agrement sau alte asemenea cazuri, în care își desfășoară activitatea solicitanții de locuințe. NOTĂ: Prin excepție, în cazul când se extinde cuprinderea teritorială a criteriului, solicitanții care își desfășoară activitatea în afara localității în care sunt amplasate locuințele trebuie să facă dovada că au domiciliul stabil de cel puțin un an în această localitate”.

6.14. Raportat la obiectul petiției, astfel cum este formulat, Colegiul Director reține că fapta de discriminare invocată de petent, este ipso facto concretizată prin două moduri conexe, în speță prin hotărârea Consiliului local nr. 146/2008, în virtutea „condiției restrictive” continute la art. 1, lit. A, pct.3 și subsecvent prin refuzul de acceptare a dosarului petentului comparativ cu admiterea cererii numitei C. C C fără o justificare obiectivă și rezonabilă.

6.15. În considerarea obiectului petiției, Colegiul Director este de opinie că împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit este indisolubil legată de un aspect de legalitate ce decurge sui generis din hotărârea Consiliului local, hotărâre, în opinia petentului, contrară drepturilor omului și egalității în fața legii, a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, în sensul art. 16 alin.2 și 2 și art. 20 din Constituția României. Sub aspectul adoptării hotărârii în speță, Colegiul observă că potrivit art. 6 indice 2 alin.3 din legea nr. 152/1998 repartizarea locuințelor pentru tineri destinate închirierii, se face după criterii stabilite și adoptate de autoritățile administrației publice locale și/sau centrale, cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor. Potrivit normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor legii nr. 152/1998, art. 14 alin.7, stabilirea solicitanților care au acces la locuințe precum și repartizarea locuințelor pentru tineri, destinate închirierii, se realizează în mod obligatoriu după criterii care vor respecta criteriile-cadru cuprinse în anexa nr. 11 și care se adoptă, cu avizul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, de autoritățile administrației publice locale și/sau centrale care preiau în administrare aceste locuințe.

6.16. Practic, în baza acestor prevederi legale, Consiliul local reclamat a aprobat prin hotărârea nr. 147/2008 criteriile de repartizare a locuințelor ANL, cu respectarea anexei nr. 11 din normele metodologice de aplicare a legii, în speță pct. A, alin.3, hotărârea fiind avizată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor. Or, din acest punct de vedere, circumstanțele de fapt deduse soluționării Colegiului, sunt în fond circumstanțe de drept, ce implică analiza justificării din punct de vedere juridic a temeiurilor de drept care au condus la adoptarea hotărârii consiliului local reclamat, în baza legii nr. 152/1998 și a normelor metodologice de aplicare a legii, adoptate prin hotărâre de Guvern.

6.17. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este practic chemat să se pronunțe asupra unui aspect de legalitate din care, poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop

distincții aplicate unor situații analoage sunt justificate obiectiv și rezonabil, în sensul prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.21. Este dincolo de orice dubiu că în cauză a existat un refuz, petentul arătând că a primit o adresă de la Primărie prin care a fost anunțat că în urma analizării cererii sale a fost respins dosarul, deoarece nu îndeplinește condiția prevăzută la art. 1, lit. A, pct. 3 din hotărârea Consiliului local. Similar, reclamații arată că petentul fiind angajat la o firmă care nu își desfășoară activitatea în orașul Cugir, nu îndeplinește condițiile legale și au respins dosarul.

6.22. În raport de această situație, Colegiul observă că petentul învederează Colegiului tratamentul diferențiat aplicat de reclamați comparativ cu numita C C C careia i s-a admis dosarul. Acest fapt este invocat corelativ împrejurării că această persoană nu are locul de muncă și domiciliul în Cugir, reședința acesteia în localitate nu este valabilă, fiind expirată. Or, în legătură cu locul de muncă, petentul arată că această persoană, la momentul primirii locuinței, se afla în concediu de maternitate.

6.23. În ceea ce privește comparabilitatea persoanelor invocate în cauză, Colegiul reține că petentul la data depunerii cererii de acordare a unei locuințe ANL era angajat al societății Metro Cash&Cary Romania SRL, practic în cadrul unei firme care nu își desfășoară activitatea în orașul Cugir. În ceea ce privește persoana indicată de petent, din actele depuse la dosar de reclamați rezultă că numita C C C este încadrată la SC G&E Invest 2003 SRL, punctul de lucru Cugir, în funcția de încasator, cu mențiunea în adeverința nr. 6736 din 16.10.2008 că se află în concediu de maternitate. Din copia actului de identitate al acestei persoane rezultă că este domiciliată în orașul Cugir, iar pe verso stabilită reședința tot în Cugir la o altă adresă, de la data de 11.10.2006 la 01.08.2007.

6.24. Luând act de aceste aspecte, Colegiul observă că în opinia petentului persoana indicată nu îndeplinea cerința locului de muncă, întrucât la momentul admiterii cererii sale, aceasta nu lucra, aflându-se în concediu de maternitate iar reședința de pe actul de identitate nu mai era valabilă. Colegiul nu poate primi criticile petentului, fiind de opinie că în speță situațiile invocate nu se situează într-un raport de analogie sau comparabilitate, ceea ce este de natura a permite aplicarea unui tratament diferit. Astfel cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție sau Curtea Constituțională a României (vezi pentru detalii infra parag. 6.1., 6.2., 6.3.) principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

6.25. Or, din acest punct de vedere, Colegiul reține că persoana indicată este o persoană de sex feminin aflată în concediu de maternitate. Legiuitorul român dispune ca persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit beneficiază de concediu pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și o indemnizație lunară. (vezi prevederile OUG nr. 148/2005 cu modificările și completările ulterioare) Curtea Constituțională a constatat între altele, că „indemnizația pentru creșterea copilului constituie o măsură concretă de protecție socială, iar acordarea sa este condiționată, în mod justificat, de cerința existenței

unei perioade contributive minime.” (vezi între altele, Decizia Curții Constituționale nr. 749 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 957 din 28 noiembrie 2006) Astfel, în fapt, se poate conchide că nu orice persoană beneficiază de concediu și indemnizația prevăzută ci se condiționează acordarea de obținerea de venituri și implicit de plata unor impozite și a unor contribuții.

Pe de altă parte, Codul muncii prevede, în art. 50 lit. a: „Contractul individual de muncă se suspendă de drept în următoarele situații: a) concediu de maternitate;...” Astfel, suspendarea intervine în virtutea legii și nu din voința vreuneia din părți. Potrivit art. 51 alin.1 lit. a din Codul muncii „(1) Contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa salariatului, în următoarele situații: a) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani”

6.26. Astfel, pornind de la premisa că numita C C C este angajată a unei firme care își desfășoară activitatea în localitatea Cugir, dar care se afla în concediu de maternitate, Colegiul este de opinie că această împrejurare nu este de natură a o situa în afara condiției prevăzute de hotărârea Consiliului local, devreme ce, pe de o parte, la momentul respectiv contractul de muncă cu angajatorul nu este desfăcut, cât suspendat pe perioada concediului. Pe de altă parte, pentru a beneficia de concediu pentru creșterea copilului această persoană trebuie să fi obținut venituri și implicit să plătească impozite și contribuții, fapt prezumat în speță, din înscrisul depus la dosar. Astfel, în opinia Colegiului, situația persoanei indicate în petiție nu se află în raport de analogie cu situația petentului, angajat în cadrul unei firme ce își desfășoară activitatea în afara localității Cugir, astfel încât ne situăm în afara incidenței art. 2 din O.G nr. 137/2000. Ca urmare, Colegiul este de opinie că analiza situației legate de domiciliul sau reședința este redundantă în cauză.

6.27. Or, legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, cu modificările și completările ulterioare, dispune în art. 10 alin.2 că: „Orice tratament mai puțin favorabil aplicat unei femei legat de sarcină sau de concediu de maternitate constituie discriminare în sensul prezentei legi”.

Similar, potrivit art. 10 alin. 5 „Concedierea nu poate fi dispusă pe durata în care: a) femeia salariaată este gravida sau se află în concediu de maternitate; b) angajatul se află în concediu de creștere și îngrijire a copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap.

Potrivit art. 10 alin.7, la încetarea concediului de maternitate sau a concediului de creștere și îngrijire a copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, salariaată/salariatul are dreptul de a se întoarce la ultimul loc de muncă sau la un loc de muncă echivalent, având condiții de muncă echivalente și, de asemenea, de a beneficia de orice îmbunătățire a condițiilor de muncă la care ar fi avut dreptul în timpul absenței”.

6.28. Astfel, coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării, în cauză nu se pot reține aspecte ce intră sub incidența art.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu pot fi reținute aspecte ce intră sub incidența prevederilor art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. o copie a hotărârii se va transmite părților : H _____ D _____ I _____ , cu domiciliul în _____ ; Primăria Cugir, cu sediul în Cugir, str. I.L.Caragiale, nr.1, jud. Alba; Consiliul Local Cugir, cu sediul în Cugir, str. I.L.Caragiale, nr.1, jud. Alba.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Data redactării 22.07.2009

Red. D.G., Tehnored. A.P., 4 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000** privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și **Legii 554/2004** a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.